

ПОЗОРИШНЕ НОВИНЕ

www.narodnopozirote.rs

Издаје Народно позориште у Београду

ПРЕМИЈЕРА 14.05.2013.

КОСТА ТРИФКОВИЋ

ИЗБИРАЧИЦА

РЕДИТЕЉ НИКОЛА ЗАВИШИЋ

ПРЕМИЈЕРА „ИЗБИРАЧИЦЕ“ У ДРАМИ, УСПЕШНА ПРЕМИЈЕРА „АИДЕ“ У ОПЕРИ, СЛЕДЕЋЕ ИЗВОЂЕЊЕ 18. МАЈА У ВИМИНАЦИЈУМУ

Велики наслови на Великој сцени

После дуже паузе, на репертоар Дrame се враћа комедија Косте Трифковића „Избирачица“. Представа је рађена у копродукцији са Позориштем „Бора Станковић“ из Врања, редитељ је Никола Завишић, а у главној улози Анастасија Мандић. Остале улоге тумаче Драган Николић (Соколовић), Александар

Николић (Јеца), Сена Ђоровић (Савета), Зоран Ђосић (Тимић), Ивана Шћепановић (Кага), Тамара Стошић (Милица), Иван Босиљчић (Бранко), Дарко Томовић (Штанцика), Милорад Мандић (Тошица) и Немања Константиновић (Јован). Драматург представе је Молина Удовички Фотез, сценограф Мираш Вуксановић, костимограф Суна Кажичић, аутори музике су Соња Лончар и Андрија Павловић,

сценски говор поставља Љиљана Мркић Поповић, а сценски покрет Дамир Тодоровић. Премијера ће бити 14. маја на Великој сцени.

Завишић најављује да је редитељска концепција усмерена ка томе да су сви ликови „одавно умрли, дакле још

да је комад написан, и да се, у међувремену, од тада, заправо, ништа није променило“ и додаје: „Направићемо једну веселу зомби екипу која 150 година бира, чека и ништа не чини како би се ситуација променила. Мислим да је то нечињење управо оно што нас данас и овде, чини ми се, све боли“.

(Наставак на страни 2)

ПОЗОРИШНЕ
НОВИНЕ

Вечерње
НОВОСТИ

ПОПУСТ

ПРИ КУПОВИНИ КАРТЕ

20%

YUGOROSGAZ

ЗЛАТНИ БЕОЧУГ КИР ЈАЊИ

Награде „Златни беоцуг“, за трајни допринос култури Београда, уручене су 11. априла на Великој сцени, а међу овогодишњим добитницима је и ансамбл представе „Кир Јања“. У име екипе, Награду „Златни беоцуг“ је примио глумац Предраг Ејдус који у овој култној представи тумачи насловну улогу. Иста награда је уручена и некадашњим члановима Националног театра – оперском солисти Оливеру Његу и примабалерини Милици Бијелић. Међу овогодишњим добитницима су и некадашња првакиња Опере Народног позоришта у Београду Милка Стојановић и глумац Александар Берчек, једно време управник Националног театра, који су постали лауреати Изванредног „Златног беоцуга“ за животно дело.

М. Б.

ГОСТИ ИЗ МАКЕДОНИЈЕ

Глумачки ансамбл Македонског народног театра из Скопља гостоваће 8. маја на Великој сцени са представом „Молијеров живот“, по тексту Михаила Булгакова и у режији Александра Поповског. Насловну улогу тумачи Никола Ристановски. Већ 17. маја на Сцени „Раша Плаовић“ њихове колеге из Народног театра Штип играју комедију Виктора Лануа „Отварач за конзерве“, у режији глумца varaјдинског ХНК Стојана Матавуља. Ова представа гостује у оквиру Дана македонске културе у Београду, а поводом обележавања Свесловенских просветитеља Ђирила и Методија.

Р. П. Н.

ЈУБИЛЕЈИ

Да је Ерих Демануел Шмит један од најпопуларнијих драмских писаца у нас, најбоље говори податак да нас одмах после празника, на Сцени „Раша Плаовић“ очекују два јубилеја представа рађених по његовим дуо драмама. Најпре ће 8. маја бити одиграна 50. представа „Малих брачних злочина“ у режији Филипа Гринвалда и извођењу Неле Михаиловић и Бориса Пинговића. Већ следеће вечери Марко Николић и Борис Пинговић, са редитељем Божидаром Ђуровићем, сценографом Борисом Максимовићем, костимографом Љиљаном Драговић и осталим ауторима и сарадницима прослављају заиста несвакидашњи догађај – петнаести рођендан представе „Загонетне варијације“! Честитамо!

Ј. С.

ГОСТОВАЊЕ У ПУЛИ

У оквиру манифестације „Дани српске културе у Истри“, 20. априла на сцени Истарског народног казалишта – Градско казалиште Пула, изведена је представа „Мали брачни злочини“. Бројна публика је наградила Нелу Михаиловић и Бориса Пинговића дуготрајним и снажним аплаузом.

М. Б.

НАСТАВАК СА НАСЛОВНЕ СТРАНЕ

Једна од најпознатијих светских опера, „Аида“ Ђузепеа Вердија, под музичком управом немачког диригента Питера Леонарда и у режији госта из Бугарске Огњана Драганова, премијерно је изведена 10. априла на Великој сцени. У овој причи о љубави, страсти и издаји чија је радња смештена у древне египатске градове Мемфис и Тебу, у доба владавине фараона, насловну сопранску ролу је на премијери тумачила Јасмина Трумбешташ Петровић, а улогу Радамеса Јанко Синадиновић. Аидину супарницу Амнерис је тумачила Јелена Влаховић, која је те вечери обележила 25 година уметничког рада. Тим поводом, в. д. управника Дејан Савић јој је уручио Сребрњак Народног позоришта. Млади Стефан Павловић је дебитовао као Краљ Египта, Иван Томашев

је тумачио лик египатског првосвештеника Рамфиса, Миодраг Д. Јовановић етиопског краља и Аидиног оца Амонасра, Гласник је био Ненад Чича, а Свештеница – Иванка Раковић Крстоношић. У представи учествују и Оркестар, Хор и Балет Народног позоришта,

Дејан Миладиновић, а за видео продукцију је био задужен Петар Антоновић.

Четири дана касније, на првој репризи, задовољство је, као и на премијери, било присутно на обе стране – и код извођача и код публике. У подели су били Ана Рупчић Петровић (Аида), Наташа Јовић Тривић (Амнерис), Хон Ли (Радамес), Александар Стаматовић (Амонасро), Ненад Јаковљевић (Рамфис), Михаило Шљивић (Краљ), Биљана Солдо (Свештеница) и Данило Стошић (Гласник).

Наредно извођење „Аиде“ ће бити 18. маја у Виминацијуму, у оквиру обележавања 1700 година Миланског едикта. Дириговаће Иван Кожухаров, а гостују и тенор Франческо Аниле и баритон Елиа Фабиан.

■ М. Безбрадица ■

ГАЛА КОНЦЕРТ МЕЂУНАРОДНОГ ТАКМИЧЕЊА

Добра прилика за младе певаче

На Великој сцени Народног позоришта, 29. марта је одржан завршни Гала концерт лауреата 43. по реду Међународног такмичења Музичке омладине у категорији соло певање. Чланови жирија Оливера Миљаковић (Аустрија), Валери Шевалије (Француска), Канг Лианг Пенг (Кина), Питер Робинсон (Енглеска), Игор Дурловски (Македонија), Радмила Бакочевић и Катарина Јовановић (Србија), одлучили су да овогодишњи добитници првих награда буду сопран Евгенија Јеремић и баритон Стефан Хаџић. Концерт на нашој сцени представља већ традиционалну сарадњу Народног позоришта и овог значајног такмичења. Колико је та чињеница важна потврђује и професор емеритус, примadona Радмила Бакочевић: „За Опериу је значајна свака сарадња која је везана за вокалну уметност а само такмичење добија на нивоу због тога што је потпуно другачији однос певача са клавиром него са оркестром. Много се више види способност и вокално-техничка спремност када се наступа у великом простору и уз пратњу оркестра“.

Када је реч о веома захтевном, задатом програму који се креће од соло песама до опер-

ских арија, Радмила Бакочевић, која је током своје изузетне каријере била члан бројних међународних жирија, каже да на свим светским такмичењима овога типа (у Женеви, Лијежу, Тулузу или Минхену) важи управо таква концепција програма. Она сматра да када се млади певачи пријављују на међународна такмичења, то значи да имају и способност да изнесу захтеван програм, али да увек постоји могућност и да кандидат са својим професором, у оквиру задатог програма, одабере дела према својим годинама и способностима.

О раду чланова жирија овогодишњег такмичења Радмила Бакочевић каже: „Сарадња је овога пута била изузетна и заиста смо били једногласни у процени кандидата. Члан жирија из Енглеске, Питер Робинсон који је између осталог директор Опере за младе у Лондону, разговарао је о могућој сарадњи са кандидатима који по његовом мишљењу имају оперску перспективу, иако је тешко процењивати на основу једног такмичења. Када младим певачима саветујем да се пријаве на неко такмичење, објашњавам им да не би требало да учествују искључиво са циљем да добију награду, него да би видели где су. Међународно такмичење Музичке омладине, које је било на изузетно високом организационом нивоу, значајно је и због тога што је за кандидате из наше земље, због материјалних могућности, оно најжалост можда и једина могућност да се представе на неком интернационалном такмичењу“.

■ Вања Косанић ■

ИНТЕРВЈУ | АНАСТАСИЈА МАНДИЋ

Заглављени смо у времену

У матичном Народном позоришту, Анастасија Мандић тренутно игра у пет представа. Улогама Мајке („Играјући жртву“), Вјере („Велика драма“), Госпође Елвстед („Хеда Габлер“), Гвендолин Ферфакс („Важно је звати се Ернест“) и Радице („Огвођена“), ускоро ће придружити још једну. Реч је о Малчици, главној јунакињи комедије Косте Трифковића „Избирачица“ која ће, у режији Николе Завишића, премијерно бити изведена 14. маја на Великој сцени.

Ово је Завишићева трећа режија у Народном позоришту и Ваша трећа сарадња са њим?

Нас двоје се одлично разумемо и слично размишљамо, тако да је та сарадња само логична последица свега

тога. Једноставно, ја његов начин размишљања веома добро схватам и умем да га испратим. Иначе, Никола и ја се приватно не познајемо дуго. Он је мене први пут гледао пре неколико година, после мог повратка са трудничког боловања, у комаду Маје Пелевић „Можда смо ми Мики Маус“. После представе ми је пришао и рекао да би јако волео да ради са мном. Помислила сам: „Боже, ево га још један од оних што само обећавају, а обећања никад не испуне“.

Никола је, ипак, био човек од речи...

Јесте и хвала му. Веома брзо је уследила наша прва сарадња, у представи „Играјући жртву“. То је, уистину, било разумевање на први поглед. Нас двоје радимо без неких великих експликација, неких великих мудрости... Потом је дошла представа „Важно је звати се Ернест“. Чини ми се да ћемо баш због те суштинске повезаности око посла и заната сигурно урадити још много заједничких представа.

Овога пута Вам је поверио главну улогу.

Када сам сазнала за то, била сам, можда, мало и изненађена. Питала сам се откуда сад „Избирачица“, јер сам се још увек веома добро сећала оне представе у којој је играла и моја мама (Огњанка

чики тако као што сад размишљам када бих радила са неким другим редитељем. Завишића овде привлачи то што је стално нека интрига у питању, што људи воде рачуна о најповршнијим могућим стварима, што једни друге прислушкују, једни другима смештају...

Актуелно и данас, неспорно, упркос толикој временској дистанци?

Апсолутно. Јер та наша малограђанштина, у којој волимо да гледамо туђа посла, нешто је у чему смо и те како успешни, чак и ненадмашни. Радећи овај комад схватила сам да се скоро ништа није променило и то ми говори да смо, нажалост, остали заглављени у времену. У сваком случају, то је нешто чиме ћемо се у овој представи сигурно бавити. Али, наравно, нећемо одустати ни од комичних елемената које нам Трифковић нуди.

Осим правог избора, који значи имати став и реално оценити своје могућности, Трифковић нам показује колико је битно не пропустити прави тренутак. Да ли сте, током досадашње каријере, пропустили неки тренутак за који се касније испоставило да је био баш онај прави?

Не, мислим да нисам. Инстинкт ме никад није преварио, никада се нисам кајала због онога што сам одбила да радим. Моја једина грешка је, ако нешто уопште може тако да се назове, што сам рођена у глумачкој, позоришној породици и што сам мислила да ми неке ствари једноставно припадају. Не из обести, него зато што је то моје окружење. Нисам се борила да радим више, јер не припадам оним људима који су спремни да увек и у сваком тренутку преузму иницијативу.

Иако глумци не воле да их неко сврстава у одређени жанр, чини се да Вама, некако, највише „лежи“ комедија?

То ми не смета, нити се оптерећујем таквим стварима. Видим по реакцијама колега и неких других људи да је то нешто што ја, у ствари, осећам и што вероватно умем да радим. Тако да... комедија јесте мој фах.

■ Микојан Безбрадица ■

„Избирачицу“ памтим као комад који је имао сасвим класичну поставку. Николина концепција је другачија, заснива се на томе да Малчица више није млада и размажена девојка која само избира, већ је реч о некоме ко би требало да буде довољно зрео и одговоран за поступке које повлачи. Међутим, то није случај. То нам, дакле, говори да њој, у њеној кожи, и није баш удобно.

Огњановић, оп.а). Међутим, схватила сам да је, у међувремену, већ прошло пуних 20 година. Прочитала сам поново комад и схватила да је мој утисак о њему, сада, у овом животном раздобљу, потпуно другачији. Другачији је, наравно, и редитељски концепт.

Да ли ова улога потпуно одговара вашем глумачком сензитивитету?

Мислим да она, пре свега, одговара мојој тренутној зрелости. Некако, мој сензитивитет је прилично прилагодљив. Не знам да ли бих умела да размишљам о Мал-

МАЈ 2013.

МУЗЕЈ
НАРОДНОГ
ПОЗОРИШТА
2010

ИЗЛОЖБЕ

• ПРВА ПОСТАВКА
аутор Зорица Јанковић

ЉИЉАНА ДРАГОВИЋ – ПОЛА ВЕКА
У ТЕАТРУ, аутор Мирјана Одавић; изложба
остварена у сарадњи са Музејем позоришне
уметности Србије

ИЗЛОЖБЕ

18. 05 | 17.30

отварање изложбе

ПЛАКАРТ

Изложба позоришног плаката Јована Тарбука

18.00-02.00 НОЋ МУЗЕЈА

СУСРЕТИ

13. 05 | 18.00

ЉИЉАНА ДРАГОВИЋ, костимограф

ЈУБИЛЕЈИ

16. 05 | 18.00

САЊА КЕРКЕЗ, примадона

КОНЦЕРТ

19. 05 | 18.00

ВЕЧЕ АРИЈА И СОЛО ПЕСАМА

Бранислава Подрумац, сопран

Ана Петровић, сопран

Светлана Крстић, клавир

24. 05 | 18.00

ХОР ФЛАУТА, SYRINX

ОТВОРЕНА ВРАТА

25. 05 | 12.00

Музеј Народного позоришта у Београду. Тел: 328 44 73

ПЛАКАРТ У НОЋИ МУЗЕЈА

У оквиру десете јубиларне Ноћи музеја, у Музеју народног позоришта биће отворена изложба позоришног плаката Јована Тарбука, под називом ПЛАКАРТ, у оквиру које ће бити изложени ауторови плакати креирани за Народно позориште у Београду, као и за друга позоришта у Србији и региону.

Тарбук је за рад у домену визуелних комуникација, дизајна и позоришног плаката добио већи број признања, од којих се издваја Награда за најбољи казалишни плакат на другом међународном Бијеналу казалишног плаката у Вараждину 2011. Његови радови се налазе у Музеју плаката у Варшави и Данском музеју плаката. На овогодишњем Design Week-u је био представљен у оквиру пројекта 100% Future Serbia, као и у оквиру Миксер фестивала на изложби High5. Изложба се отвара у 18. маја у 17.30 часова и биће постављена до краја сезоне. Занимљиво је да ће током Ноћи музеја и публика моћи уметнички да се изрази и да на интерактивном плакату остави свој траг.

Р. П. Н.

OPERA IN VIVO

Редакција Школског програма РТС-а, у сарадњи са Народним позориштем у Београду, припрема документарну серију „Opera in vivo“ са циљем да првенствено млађој публици приближи тај вид уметности. Уредница и водитељка серије Невена Младеновић Благојевић је на конференцији за новинаре, одржаној 8. априла у Музеју Народного позоришта, казала да идеју за ову серију има већ неколико година, али када је Национални театар почео припреме за премијеру Вердијеве „Аиде“ створила се прилика и за њену реализацију, па ће од 10 планираних епизода, три бити посвећене овој опери. Снимање је почело 1. априла, редитељ серијала је Сунчица Јерговић, а емитовање је планирано од јесени.

Р. П. Н.

САВИЋ ГОСТОВАО У СОФИЈИ

Маестро Дејан Савић је гостовао у Софијској опери и балету, где је дириговао Маскањијеву „Кавалерију рустикану“ и Пучинијевог „Ђанија Скикија“. Представама су присуствовали и представници Амбасаде Републике Србије у Софији, са којима је Савић разговарао о могућностима бољег пласирања културних садржаја из Србије у суседној Бугарској, а о сарадњи се разговарало и са Пламеном Карталовим, директором Софијске опере и балета, којом приликом је закључено да су се стекли услови да се министарствима културе обеју држава предложи размена репрезентативних оперских и балетских представа.

Р. П. Н.

ВЕЧЕ ОПЕРСКИХ АРИЈА

Концерт солиста Опере Народног позоришта под називом „Вече оперских арија“, одржан је 18. априла на Великој сцени. Током двочасовног наступа, под диригентском палицом госта из Италије Пасквала Менкизеа и

маестра Дејана Савића, у режији Иване Драгутиновић Маричић, изведене су арије и дуети из чувених опера. Пред бројном публиком су наступили Љубодраг Беговић, Ана Рупчић Петровић, Славко Секулић, Душан Плазинић, Наташа Јовић Тривић, Миодраг Д. Јовановић, Јасмина Трумбеташ Петровић, Хон Ли, Ненад Јаковљевић, Јадранка Јовановић, Александар Стамаговић, Александра Ангелов, Драгољуб Бајић, Сузана Шуваковић Савић, Јанко Синадиновић и Владимир Андрић. Концерт је био посвећен предстојећем наступу славног италијанског тенора Андрее Бочелија у Београду, 10. маја, у Комбанк арени.

М. Б.

КОНЦЕРТ У РУСКОМ ДОМУ

Концерт под називом „Русији с љубављу“, на којем су учествовали наша првакиња Опере Сузана Шуваковић Савић и млади

певачи Оперског студија „Борислав Поповић“, одржан је 11. априла у Великој сали Руског дома у Београду, а поводом 80 година постојања тог руског центра за науку и културу у Републици Србији. У програму су учествовали и специјални гости – чланови плесног ансамбла „Росинка“.

М. Б.

ТЕРПСИХОРА ВЕСЕЛИНОВИЋУ

Солиста нашег Балета, Јован Веселиновић, овогодишњи је добитник Награде „Терпсихора“ коју додељује Професионално удружење балета Србије. Одлуку о лауреату донео је петочлани жири у којем су били примабалерина Ана Павловић, балетски критичар и театролог Милица Зајцев, глумица Тања Бошковић, сценограф и костимограф Миодраг Табачки и диригент Ђорђе Павловић. Награда је уручена 29. априла у Музеју Народног позоришта у Београду.

М. Б.

ИНТЕРВЈУ | САЊА КЕРКЕЗ

Конкуренција даје

Првакиња Опере, сопран Сања Керкез, представила се публици 25. априла на Великој сцени Народног позоришта на посебан начин – солистичким концертном на чијем су се програму, под диригентском палицом маестра Ђорђа Павловића и уз пратњу Оркестра Опере, нашле арије из дела Гуноа, Пучинија, Рахмањинова, Вердија, Белинија, Бизеа... које до сада није изводила у оквиру оперског репертоара. Била је то уједно прилика да са Сањом Керкез разговарамо о њеној веома успешној каријери, педагошком раду, вокалној уметности...

Солистички концерт је моменат да се присетимо Ваших уметничких креација на сцени Националног театра. Коју улогу сматрате посебно важном у каријери?

Најзначајнија и мени најдража улога која је преокренула мој начин размишљања када је оперска уметност у питању и „подигла“ ме неколико степеника знад репертоара који сам до тада певала је улога Виолете Валери у „Травијати“, у којој сам дебитовала 2000. године. То је улога у којој уживамо и публика и ја, то осећам по аплаузима. Али најекстравагантнија улога коју сам тумачила до сада је

последња поставка „Лучије од Ламермура“ у Народног позоришту. Публици је представа интересантна јер је несвакидашња, и режиски и сценографски.

Лучију сте тумачили у три поставке, а Ваш истраживачки рад на ликовима подразумевао је чак и консултације са лекарима око „сцене лудила“. Колико је такво посвећивање улози важно за оперског певача?

Важно је за свакога ко је на сцени да се добро припреми, нарочито када игра улоге које су емотивно „померене“. Лучија није луда, она је емотивно скрхана свим оним што јој се догодило. Није могла све то да поднесе и једноставно је због туге доживела помрачење свести. У тој чувеној сцени важно је остати у оквирима њене личности. Лучија је била лордовско дете, које поседује одређено држање које и када полуди остаје непромењено. Мора постојати мера у том лудилу.

Можете ли да направите паралелу између те три продукције „Лучије“.

У првој поставци сам заправо дебитовала у тој улози и први пут доживела „бис“ на крају сцене лудила. Било је врло напорно, јер Лучија је технички изузетно захтевна

улога и нема паузе – Лучија пева стално. Фразе су виртуозне, ре-

гистар висок. Можда те прве продукције и не желим да се сећам јер, по мени, из данашње перспективе, тада нисам била довољно спремна за ову улогу. Следећа поставка је била у Скопљу 2008, у режији Пламена Карталова. Са њим

МЕЂУНАРОДНИ ДАН ИГРЕ

Празник

Интернационални институт за позориште при UNESCO-у је 1982. установио Међународни дан игре који се обележава сваке године 29. априла. За ту прилику, нека позната личност из свега игре шаље поруку која обилази планету. Ове године, аутор поруке је тајвански кореограф Лин Хваи-мин (Lin Hwai-min), оснивач и уметнички директор Балета „Капија облака“ са Тајвана.

Балет Народног позоришта ће се ове године свечаности придружити балетом „Дон Кихот“ Лудвига Минкуса, у кореографији чувеног Владимира Васиљева који ће том приликом бити и специјални гост нашег театра. Оркестром Опере ће дириговати Весна Шоуц, а у главним улогама наступају Бојана Жегарац и Јован Веселиновић.

Подсетимо само на део импресивне уметничке биографије Владимира Васиљева: остварио је преко 40 првих улога на сцени Бољшој театра и других позоришних сцена широм света, наступајући са највећим светским балетинама. Кореографску каријеру је започео у Бољшој театру 1971, од када је поставио бројне балете

игре у

у најзначајнијим светским театрима, а своју верзију „Дон Кихота“ је поставио у великим балетским центрима попут Москве, Њујорка и Токија. Носилац је највиших националних и међународних признања.

Светски дан игре биће и повод да се додели Награда „Радомир Вучић“, намењена младим и талентованим балетским играчима до 28. године живота. Овогодишњи лауреат је Бојана Жегарац, која ће имати посебну част да јој Награду уручи лично Владимир Васиљев.

■ Бранкица Кнежевић ■

уметничку снагу

сам до сада радила три различите представе. Он је веома захтеван када је глума у питању и често укључује акробатику. На пример, тешке фразе у пијану сам у „Лучији“ певала – лежећи наглавачке на степеницама. Кроз ове три Лучије могу да сагледам како сам стасавала као уметник. За поставку из 2010. сам била најспремнија и у техничком смислу и као уметник, као глумац на сцени.

Спадате међу певаче који посебну пажњу поклањају сталном усавршавању и имају непрекидну узлазну линију. Колико су за певаче важни самоконтрола и присуство вокалног педагога током каријере?

Изузетно су важни, контрола је уметнику неопходна читавог живота. Мени је рад са професорком Оливером Миљковић, када је реч о вокалној техници, отворио потпуно нова врата и пружио могућност да уђем у драмски репертоар а да се при том не одрекнем претходног драмско-колоратурног репертоара. Због тога сам јој веома захвална. Тако ћу за месец дана дебитовати у улози Аиде у новој продукцији истоимене Вердијеве опере у Народном позоришту. За напредовање је такође веома важна конкуренција која вам, ако је

на правиан начин схваћена, даје посебну врсту уметничке снаге јер вас мотивише да стално радите на себи, усавршавате се. У супротном долази до стагнације које можда у том моменту нисте свесни, али касније постаје очигледна и када се сутра појави млад певач та чињеница вам засмета. А зашто би? Ви сте управо дужни да свим својим искуством и знањем подржите младог човека, јер смелна генерација је нешто најприродније.

Шта за Вас, у том смислу, представља педагошки рад?

Осам година се бавим педагогијом. Поред Оливере Миљковић која је имала пресудну улогу у мојој каријери, педагогија је други фактор због којег сам у сталном напретку. Педагошки рад није једноставан јер човек не може без одређеног нивоа знања да се обрати младим људима, поготово у данашње време када преко интернета можете да чујете многобројна страна извођења. Млади уметници се често идентификују са великим звездама и иду за звуком који чују, а то није довољно. Ја сам кроз педагогију схватила много тога о проблематици вокалне технике и веома сам захвална својим ђацима јер сам и кроз рад са њима напредовала као певач.

■ Вања Косанић ■

ЉИЉАНА ДРАГОВИЋ – ПОЛА ВЕКА У ТЕАТРУ

Позориште, позориште

У Музеју Народног позоришта је 1. априла отворена изложба „Љиљана Драговић – пола века у театру“. Изложбу је отворио сценеограф Миодраг Табачки, а

овом поставком је обележен јубилеј, 50 година уметничког рада костимографа нашег театра Љиљане Драговић. Костими, фотографије, скице, представљени у Музеју Народног позоришта, део су изложбе коју је 2005. у Музеју позоришне уметности реализовала музејски саветник Мирјана Одавић, уједно и ауторка изузетне, студиозне монографије „Љиљана Драговић – костимограф у театру“. У монографији, између осталог, проналазимо податак да је током свог вишедеценијског рада у позоришту Љиљана Драговић реализовала костиме за преко 200 позоришних представа. Када смо је у разговору поводом изложбе питали колико је било тешко одабрати експонате, рекла нам је да ни изложба ни монографија не би биле могуће да није Мирјане Одавић која је невероватном истрајношћу успела да дође до података, фотографија, скица, везаних не само за рад у Народном позоришту већ и у театрима широм бивше Југославије.

Љиљана Драговић је током каријере креирала костиме за сва три ансамбла – Оперу, Балет и Дрму, а прва представа коју је самостално радила када јој је као младом костимографу, тада асистенту, редитељ Младен Сабљић указао поверење, био је Вердијев „Набуко“ који је те, 1963. године, први пут изведен на сцени Народног позоришта. Управо о овој опери смо са њом разговарали 2007, у интервјуу за „Позоришне новине“, поводом нове поставке овог

дела у режији Огњана Драганова. Било је тада интересантно ући у тајну стварања костима кроз малу анализу опере коју је чак три пута, у дужим временски размацима, радила на нашој сцени. „Набуко“ из шездесетих година је донео Абигаилу у ратничком костиму са мини сукњом, што је било веома смело у то време. Њен „Набуко“ из осамдесетих поседовао је нову

понављала студентима – „Мода је театар, театар је мода“, овде се јасно осликавају.

Што се тиче сарадње са глумцима, оперским певачима и балетским играчима, наша саговорница сматра да је ту вештину стекла асистирајући на почетку каријере врхунским уметницима у овом послу и дивним људима, Милице Бабић, Владимиру Жедринском, Мирри Глишић, Душану Ристићу, али и да је њен посао да уметницима-извођачима помогне у њиховом креативном процесу: „Увек сам мислила да је мој задатак у оквиру онога што од мене тражи редитељ, што тражи текст, у оквиру композиције целе представе, и да у то морам да се уклопим. Сценеограф је такође веома битан а све остало је мање важно у односу на то какав резултат комплетна представа треба да постигне“. О сарадњи са редитељима каже да је „суштина да се концентришемо на оно што редитељ од нас тражи. То

је основна ствар“. Посебно издваја сарадњу са Видом Огњеновић са којом је, до сада, реализовала око 30 представа. „Нас две смо веома добро уклопване. Морам да кажем да су наши разговори и дан-данас такви да готово да не морам да завршим реченицу. Понекад мислим да она са мном ради само зато да не би губила време“, каже уз смех Љиљана Драговић.

На крају разговора наглашава да се и даље активно бави костимографијом и да од када је отишла у пензију није прошла ни једна година а да није учествовала у неком позоришном пројекту. За успех који је постигла у овом послу констатује да је од великог значаја било то што је много радила, што је била и остала очарана позориштем, али додаје да је „вероватно потребно имати и срећу“. С обзиром да се осим позоришном, током каријере бавила и филмском и телевизијском костимографијом, када је питамо шта јој је драже, спремно оговара: „Не може да се пореди. Позориште, позориште, позориште!“

■ Вања Косанић ■

знаку Васиљева

У Великом предговору „Књизи песама“, антологији кинеске поезије која датира из периода X до VII века пре нове ере, речено је:

„Осећања се узнемире и узму облик речи.

Ако речи нису довољне, изражавамо се уздасима.

Ако уздаси нису довољни, ми певамо.

Ако песма није довољна, онда несвесно

Наше руке и стопала ударају ритам наших осећања.“

Плес је моћан вид изражавања. Он се обраћа и земљи и небу. Говори о нашој радости, страху и жељама. Плес изражава оно неухватљиво, а ипак открива душевно стање особе и открива ћуд и карактер људи. Попут многих светских култура, тајвански урођеници плешу у кругу. Њихови преци су веровали да се зло може спречити да продре у круг. С руком у руци, удружују своје снаге и крећу се у истом ритму. Плес спаја људе. И, плес се дешава у трену нестајања. Покрети ишчезавају чим се појаве. Плес постоји само у том пролазном трену. То је драгоценост. То је метафора самог живота. У овом дигиталном времену, слике и покрети попримају милионе облика. Они су очаравајући. Међутим, никад не могу заменити плес, јер слике не дишу. Плес је слављење живота. Хајде, искључите телевизор, искључите компјутере и дођите да плешете. Израдите се кроз тај божанствени и величанствени инструмент, кроз своје тело. Дођите да плешете и удружите се са другима кроз таласе ритма. Уграбите тај драгоценост и пролазни тренутак. Дођите и прославите живот плесом.

(поруку Лин Хваи-мина превела Весна Томић Бечки)

формама истакне протагонисте и тиме освежи представу. „Набуко“ XXI века Љиљане Драговић представља ново освежење: „Многим детаљима, накитом, корсетима и оклопима од латекса, сјајем тако модерним ових година, трудила сам се да се та нит моде осети у садашњој поставци“. Њен став да је мода веома важна за костимографа и њена чувена мисао коју увек

„ИЗБИРАЧИЦА“ НА СЦЕНИ НАРОДНОГ ПОЗОРИШТА

Трифковићева комедија за сва времена

Млади писац Коста Трифковић се на репертоару Народног позоришта први пут појављује у његовој четвртој сезони, а у својој 29. години, шалливом игром у једном чину с певањем, „Школски надзорник“, 21. марта 1872. Освојивши одмах симпатије публике, заслужује да се у следеће две године, до његове преране смрти, на репертоару нађе још шест његових једночинки, као и шаллива игра у три чина с певањем, „Избирачица“, чија премијера је била 6. марта 1873. Према детаљним истраживањима Живојина Петровића, ова Трифковићева комедија је до Првог светског рата одиграна завидних двадесет пута, и то у пет поставки, увек уз музику Даворина Јенка. Праизведбу је поставио Алекса Бачвански, две представе у току 1875. потписује Милош Цветић, поставка Ђуре Рајковића је играна пет пута између 1881. и 1889, исто колико и она Милоша Цветића која је била на репертоару током јануара и фебруара 1899. и у октобру 1900. Петровић најзад наводи да је 12. фебруара 1902. била премијера „Избирачице“ у режији Светислава Динуловића, те да је ова поставка одиграна још 6 пута до октобра 1911. Међутим, у фонду Народне библиотеке Србије постоји плакат од 9. јануара 1903, на којем

стоји име редитеља – Милорада Гавриловића! Било како било, у то време је улога редитеља била сасвим другачија, знатно мања него данас, те се све до друге половине XX века нове поставке и нису рачунале као премијере. На поманутом плакату стоји и да је оркестар водио Покорни, а да су улоге тумачили Тодоровић (Соколовић), Поповићева (Јеца), Тодосићева (Малчика), Милојевићка (Савета), Божовић (Тимић), Руцовићка (Ката), Гавриловићка (Милица), Милутиновић (Бранко), Илија Станојевић (Штанцика), Руцовић (Тошица), Станковић (Јован).

Може се рећи да је Трифковићева „Избирачица“ вршњакиња Народне позоришта на чијој сцени се, са дужином или краћим паузама, игра од 1873. до данас.

„Позоришни годишњаци“ бележе да је у међуратном периоду „Избирачица“ играна по два пута у сезонама 1920/21. и 1921/22. Сачуван плакат од 16. децембра 1920, кад је у сали Мањежа очигледно била премијера ове представе у режији Пере Добриновића, сведочи да су улоге тумачили Антонијевић (Соколовић), Павловићка (Јеца), Зора Златковић

(Малчика), Стајићева (Савета), Грданчић (Тимић), Тодоровићка (Ката), Милева Бошњаквић (Милица), Александар Златковић (Бранко), Стојановић (Штанцика), М. Милутиновић (Јован).

Следећа премијера „Избирачице“ је била у окупираном Београду, 5. марта 1942. Режирао је Владета Драгутиновић, сценограф је био Миомир Денић, костимограф Милица Бабић Јовановић, музику је „написао и спремио“ Воја Илић, а кореограф је био Анатолиј Жуковски. Улогу Малчике је тумачила млада Олга Спиридоновић, њене родитеље су играли Евка Микулић и Александар Цветковић, Савета је била Дивна Радић (потоња Ђоковић), док је Милицу

тумачила Гордана Гошић а њене родитеље Зора Златковић и Милорад Душановић. Удварачи су били Миливој Мавид Поповић (Бранко), Милан Поповић (Штанцика) и Мирко Милисављевић (Тошица), а слугу Јована је играо Милорад Игњатовић.

Иако је нова власт по ослобођењу „скинула“ са репертоара све представе које су игране у окупираном Београду, „Избирачица“ је поново на сцени Народне позоришта већ 20. маја 1950, сада у режији Софије-Соје Јовановић и Миње Дедића, сценографији Миомира Денића, костимима Софије-Соје Шербан и са играма које је кореографски поставила Јелена Вајс. Соколовиће играју Јован Гец, Лепосава Петровић и Нада Касапић, њихову нећаку Савету Олга Скригин, Тимићи су Бранивој Ђорђевић, Ивка Рутић и Љубица Ковић, Миодрог Лазаревић, Мирослав Петровић и Михаило Паскаљевић су Бранко, Штанцика и Тошица, а Северин Бијелић је наступио у улози Петра.

Трифковићева комедија с певањем, играњем и наравоученијем

је потом, чини се, пала у заборав али су је се, како то у нас бива, сетили поводом обележавања пичевог јубилеја, 150 година од рођења. Последња премијера је тако била поткрај прошлог века, опет у оскудно и опскурно време, 11. маја 1993. Комад је адаптирао и представи режировао Радослав Златан Дорић, сценограф је био Александар Златовић, „музику сложио и написао“ Мирољуб Аранђеловић Расински који је био и корепетитор, аутор кореографије и поставке сценског покрета је била Јелена Шантић, а лектор Радован Кнежевић. Одабрану глумачку екипу је предводила врсна Весна Тривалић као Малчика, Огњанка Огњановић и Марко Николић су играли њене редитеље, Душанка Стојановић њену рођаку, Исидора Минић њихову пријатељицу, Нада Блам њену мајку а оца, у алтернацији, Михајло Викторовић и Богдан Михаиловић. Гојко Балетић је био Бранко, Зоран Ђосић Штанцика, Миленко Павлов Тошица, а Бранко Јеринић је играо Јована. У представи су играли и чланови Балета, а свирао је гудачки квартет сачињен од солиста Оркестра Оперe. Иако су оцене критичара биле опречне, превладавало је мишљење да је то „часна јубиларна представа“, која је „по укусу публике, пуна ведрине и радости“. Па ипак, није се дуго одржала на репертоару.

■ Јелица Стевановић ■

УОЧИ ПРОМОЦИЈЕ „ПОЗОРИШНОГ РЕЧНИКА“

Стручни термини на популаран начин

Констатација да нашој култури недостају приручници, речници, енциклопедије, постала је већ опште место, а у том погледу није изузета ни област позоришне уметности која се, нажалост, налази на самом дну листе. Ипак, захваљујући др Миловану Здравковићу, оскудна стручна позоришна литература постаће ускоро бogaтија за један нови наслов. Реч је о „Позоришном речнику“, у издању „Завода за уџбенике и наставна средстава“, чија је промоција заказана за 15. мај на Сцени „Раша Плаовић“ Народне позоришта у Београду. Овај наслов, заправо, представља допуњено и по стандардима одељења за енциклопедијска издања Завода прерађено издање његовог „Речника основних позоришних појмова“, објављеног 2006. године.

А како је све почело и откуд Здравковићу идеја да се подухва-

ти пионирског и врло одговорног посла израде једног речника везаног искључиво за позоришну терминологију? „За то је постојало више разлога. Пре 15. година почео сам да радим као професор на предмету Позоришна продукција на тадашњој Академији уметности ‘Мастер клас’, садашњој Академији уметности Београд. У току

предавања сам често био у позицији да објашњавам позоришну терминологију. У процесу припрема за предавања, било је потребно да користим одговарајућу стручну литературу. При том, области које су постале веома значајан сегмент савременог позоришта – менаџмент, организација, продукција и маркетинг, у нашој средини скоро да нису академски третиране, па постоји потреба да се и ти сегменти позоришне делатности обраде“, објашњава Здравковић и додаје да је у процесу истраживања користио домаћу, или на наш језик преведену страну сродну литературу.

Аутор је, пишући речник, посебно имао у виду да у дефиницијама покуша да поштује правило једноставности: „Покушао сам да стручне термине представим на популаран начин. Надам се да сам успео да дефиниције буду једноставне и јасне, да буду поштовани сви неопходни сегменти термина,

а да при том следим стручност. Изузетно корисне сугестије, савете и стручну помоћ су ми пружиле колеге театролози, као и стручњаци из сектора и служби Народне позоришта. Својим богатим знањем и искуством, посебну стручну помоћ, са добронамерним примедбама и сугестијама, стрпљиво и аналитички, давали су ми добри познаваоци позоришта – театролози др Зоран Т. Јовановић и Јован Ђирилов. Прихватао сам их са изузетним уважавањем. Њихова подршка ми је много значила, а наравно и наметала одговоран однос према материји. Надам се да их нисам изневерио. Са посебним стрпљењем и марљивошћу, моје радне материјале је обрађивала и давала ми корисне сугестије Јелена Давидовић Коларов, уредник у Заводу за уџбенике, као и стрпљиви сарадник на ликовно-графичком обликовању књиге, Драган Тадирић“, додаје аутор.

■ Микојан Безбрадица ■

Миомир Мики
Ценић (1948–2013)

Велика одговорност према новцу, туђем, државном, позоришном, са којим је радио.

Велика љубав према породици, пријатељима, колегама, према позоришту и према фудбалу, према здравој шали и сочној псовци, према укусном залогату понекој чашици у добром друштву, према Београду и Белој Паланци... Равномерно подељена на тако много страна а – свима доста! И још једна, највећа и неподељена љубав, према ћерки Мили.

То је био наш Мики. Таквог ћемо га се увек са осмехом сећати.

■ Ј. Стевановић ■

IN MEMORIAM

ЛИЧНОСТИ БЕОГРАДСКОГ БАЛЕТА (33) / ПИШЕ МИЛИЦА ЗАЈЦЕВ

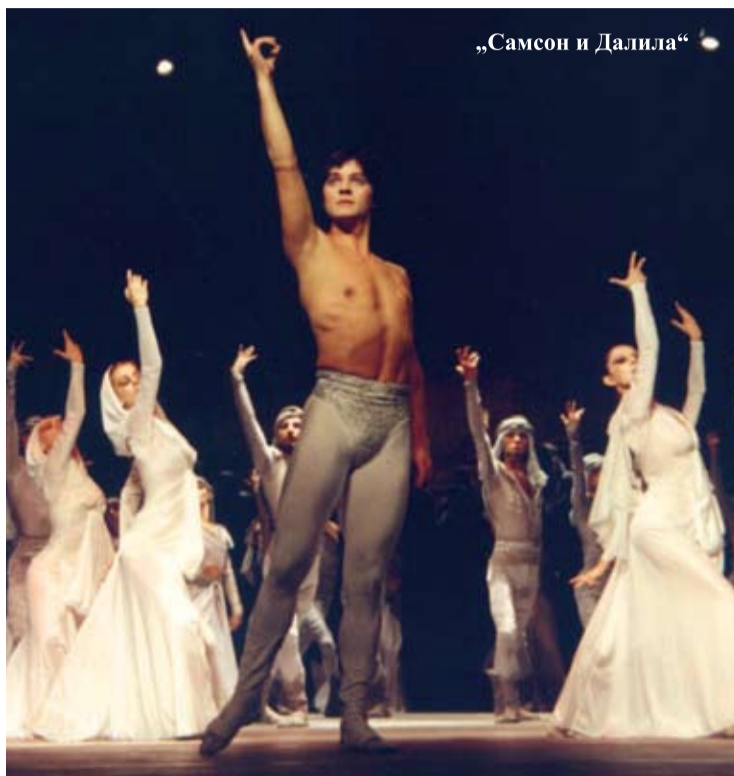
ФЕЉТОН

Крунислав Симић – богатство покрета и емоција

Кореограф са богатим стваралачким опусом, Крунислав Симић (1953), играчка знања дугује својим наставницама у Балетској школи „Лујо Давичо“, Мири Нешић, Душанки Комендић и Анђелки Маглић. Колебајући се између играчке и сликарске каријере, он је завршио на Вишој педагошкој школи смер конзервације и рестаурације, и данас слика „за своју душу“. Али се, ипак, определио за игру што живот значи.

Као солиста је дебитовао у „Даринкином дару“ у кореографији Вере Костић, што је за њега била „једна од првих радости на балетској сцени“, а затим је наступио на сцени Народног позоришта у Београду и на другим тадашњим југословенским играчким сценама. Из тог свог уметничког раздобља, Симић издваја улоге Франца у „Копелији“, Пер Гинта у истоименом балету, Пука у „Сну летње ноћи“, Роба у „Шехерезади“, Ђурашка у „Јелисавети“, а посебно главну мушку улогу у „Самсону и Далили“, као и Грка Зорбу у сопственој поставци истоименог балета.

Афинитет према кореографији

„Самсон и Далила“

је имао још у школским данима, а прву значајну могућност је добио на Југословенском балетском такмичењу у Новом Саду 1988, када је освојио своју прву кореографску награду за поставку „Пијета“, на музику Мориконеа. Ово такмичење, као и сарадња са познатим ко-

реографима који су радили са београдским балетским ансамблом, Милком Шпаремблеком, Микаелом Атанасиу, Питером Дарелом, определила га је да ствара динамичне балете, са много покрета. Говорили су му да у његовим поставкама има толико покрета да

би могао да од једног направи два балета. Он је на то кратко одговарао: „Можда је тако, али сматрам да балет тражи богатство покрета и емоција“.

Први једночини балет, „Покајник“, Крунислав Симић је поставио 1991. године у Народног позоришту у Београду. Са балетским ансамблом Српског народног позоришта у Новом Саду је поставио „Краљеву јесен“, „Мајерлинг“, „Грка Зорбу“, „Даму с камелијама“, на сцени Опере и театра „Мадленианум“ у Земуну балете „Нижински – златна птица“ и „Орфеј у подземљу“, за који је 1999. године добио Награду „Димитрије Парлић“, највеће кореографско признање које додељује Удружење балетских уметника Србије.

Београдски балетски ансамбл је са успехом извео Симићеву кореодраму „Краљица Марго“ и балет „Укроћена горопад“, а Позориште на Теразијама његове играчке инсерте у представама „Коштана“, „Цигани лете у небо“, „Три мускетара“...

Балети Крунислава Симића су имали запажен успех и на гостовањима у иностранству, подједнако у Европи (Русија, Бугарска и др) и

у Јужној Америци. Поред богатог кореографског речника, Симићеве поставке се увек одликују добрим избором тема – и када су у питању лирске драме, историјски спектакли или интимни свет познатих уметника.

Ипак, дугогодишњим пратиоцима Симићевих играчких остварења, на првом месту ће увек бити јединствени „Грк Зорба“, који се игра већ две деценије са подједнаким, може се рећи, дионизијским узлетом играчки сјајно постављеног грчког сиртакија. Ова представа је омогућила многим уметницима да остваре изванредне интерпретације. И када се ових дана на Светски дан игре, 29. априла, у Српском народном позоришту буде обележавао велики празник уметничке игре и 20-годишњица уметничког рада новосадског првака Милана Лазића, игра на Теодоракисову музику ће одушевити публику, која ће извођаче и кореографа заслужено наградити овацијама – као и претходних 127 пута, колико је до сада одиграно представа антологијског „Грка Зрбе“ у кореографији Крунислава Симића.

(наставиће се)

ФЕЉТОН: ЖИВАН САРАМАНДИЋ (2) / ПИШЕ ДРАГАН СТЕВОВИЋ

ФЕЉТОН

Од секретара до београдског „Орфеума“

Живан Сарамандић се после положене велике матуре, 1957. преселио се у Београд и уписао Економски факултет. Живео је код стрица и стрине. Тај период живота је упамтио као један од најлепших: „За све што сам до сада постигао у животу и послу, морам, пре свега, да захвалим својој стрини, Пироћанки, Радмили Манчић Сарамандић, која ми је била и остала друга мајка. Боље речено, мајци сам захвалио што ме је родила, а стрини што је од мене створила човека“, забележио је.

Примљен је у Савез комуниста и пошто су знали да је дете без оца који је био жртва фашистичког терора, запослили су га као секретара у Централном комитету Савеза комуниста Југославије. Био је омиљен међу запосленима, често је певао, и то највише руске песме, због чега су га прозвали Баћушка. Цео Политбиро је, по Живановим речима, био „склон руским песмама“, иако је још трајала тензија у односима са СССР-ом. Сарамандић је био у Партији и ЦК

СКЈ неколико година. Није плаћао чланарину, опомињали су га, и на крају избацили. Сматрао је да би чланови партије, а нарочито функционери, морали да буду скромнији и зато се дистанцирао од њих. До краја је остао веран идеји комунизма, не само као политичком систему него и као идеји социјалне правде и једнакости. Животни мото своје мајке – „прво нахрани комшијско дете, па своје“, сматрао је неприкосновеним. Касније, када је већ постао познат, седам пута је одбијао стан од државе. Сваки пут би му мајка рекла: „Немој си не, људи лоше живе – има коме је потребније, теби је добро код стрица“. Живанова мајка, веома омиљена у Аранђеловцу, продавала је биоскопске карте и чистила биоскоп, а сиротињу пуштала бесплатно на пројекције.

Положио је две аудиције: за Хор „Бранко Крсмановић“ и за Удружење музичара цеза, забавне и рок музике. Професионални музичар је званично постао 1. јуна 1957. У шали се хвалио да је постао уметник пре својих пријатеља и другова, Предрага Гојковића Цунета и Ђорђа Марјановића.

Идуће године је победио на познатом југословенском такмичењу „Микрофон је ваш“, прво у Аранђеловцу, а затим је са оркестром Душана Радетића тријумфовао и у

Опатији, песмом „За тобом моје срце жуди“. За тај наступ није имао шта да обуче, па му је пријатељ Петар Стамболић, познати револуционар и функционер, позајмио сако. Успех у Опатији је скренуо пажњу на Живана, па су се за њега заинтересовали и у Београду. Почео је да пева по кафанама и клубовима, сам се издржавао, помагао мајци и сестри и успешно студирао.

Редитељи Сава Мрмак и Соја Јовановић су му предложили да пева у „Орфеуму“ – великој шатри са 2000 места, која се налазила на месту садашњег споменика Карађорђу код Народне библиотеке, у којој је извођен кабаретски програм. Живан је прво одбио понуду, хтео је да заврши студије, а имао је и ангажмане од којих је зарађивао. Међутим, када су му понудили две и по хиљаде ондашњих динара месечно, што је

значило да би за два месеца могао да купи веспу, није се двоумио – 2. јуна 1962. је први пут наступио у „Орфеуму“ и изазвао сензацију. Мирко Милорадовић је тада написао да „Живан Сарамандић многоструко оправдава ово 'Орфеумово' откривање; његов наступ је искрен и узбудљив; свакако га треба звати на 'бис' да би отпевао 'Мисисипи', али се даље не би смело инсистирати док новооткривени таленат не увећа свој репертоар одличним интерпретацијама“. Директор „Орфеума“ је био некадашњи учитељ Миладин Стојадиновић, касније управник Циркуса „Адрија“ и Београдске естраде. Када је чуо какав глас има Живан и колико га публика воли, позвао га је и поцепао првобитни уговор на две и по хиљаде динара. Живан је мислио да му даје отказ, а Стојадиновић је исправио суму на седам и по хиљада! У „Орфеуму“ су гостовала велика, светски позната имена, међу којима је био и Роко Граната. Певали су заједно 35 дана; Роко је тада добијао хонорар од 27 хиљада, а Живан 25. У то време, могао је за тај износ да купи стан на Дорћолу.

(наставиће се)

ВЕЛИКА СЦЕНА

МАЈ 2013.

уторак 19.00 КАРМЕН опера Жоржа Бизеа 07	среда 19.30 ЖИВОТ МОЛИЈЕРА / Гостује Македонски народен театар, Скопље драма Михаила Булгакова 08	петак 19.30 TRIPLE BILL 50% кореографи: Петрагала, Лајфут, Килијан 10	субота 19.30 ПОКОЈНИК комедија Бранислава Нушића 11	недеља 20.00 ПРОЛЕЋНИ ГЛАСОВИ будуће наде Опере Народног позоришта у Београду 12	понедељак 19.30 ИЗБИРАЧИЦА / ПРЕТПРЕМИЈЕРА комедија Косте Трифковића 13		уторак 19.30 ИЗБИРАЧИЦА / ПРЕМИЈЕРА комедија Косте Трифковића 14	
среда 20.00 КОЛО ЉУБАВИ свечани концерт поводом 65 година рада Националног ансамбла „Коло“ 15	четвртак 19.30 УСПАВАНА ЛЕПОТИЦА балет П. И. Чајковског 16	петак 19.30 ВЕЛИКА ДРАМА драма Синише Ковачевића 17	субота 19.30 ПОКОНДИРЕНА ТИКВА комедија Јована Стерије Поповића 18	недеља 12.00 СВЕЧАНА АКАДЕМИЈА ПРАВОСЛАВНОГ СПОРТСКОГ ДРУШТВА „СВЕТА СРБИЈА“ 19	недеља 19.30 БАХАНТКИЊЕ 50% трагедија Еурипида 19	понедељак 19.30 АНТИГОНА 50% трагедија Софокла 20	уторак 19.30 КОНСТАНТИН драма Дејана Стојиљковића 21	среда 19.30 РИГОЛЕТО опера Ћузепеа Вердија 22
четвртак 19.30 КРАЉИЦА МАРГО 50% балет на музику Горана Бреговића 23	петак 19.30 ГОСПОЂА МИНИСТАРКА комедија Бранислава Нушића 24		субота 19.00 КАРМЕН опера Жоржа Бизеа 25		недеља 19.30 ДОН КИХОТ 50% балет Лудвига Минкуса 26		понедељак 19.30 ДОДЕЛА ГОДИШЊИХ НАГРАДА „БЕОГРАДСКИ ПОБЕДНИК“ Привредне коморе Београда 27	уторак 19.30 ПУТОВАЊЕ гостује Национални балет НДР Алжир 28
среда 19.30 СЕВИЉСКИ БЕРБЕРИН опера Ђоакина Росинија 29		четвртак 19.30 ДЕРВИШ И СМРТ Б. М. Михиз / Е. Савин, по роману Меше Селимовића 30	петак 19.30 ИЗБИРАЧИЦА комедија Косте Трифковића 31	субота 19.30 СЛЕПИ МИШ оперета Јохана Штрауса 01	недеља 19.30 МИЗАНТРОП 50% комедија Ж. Б. П. Молијера 02	понедељак 19.30 ИЗБИРАЧИЦА комедија Косте Трифковића 03	уторак 19.30 КИР ЈАЊА комедија Јована Стерије Поповића 04	среда 19.00 КАРМЕН опера Жоржа Бизеа 05

СЦЕНА „РАША ПЛАОВИЋ“

ПОКЛОН У МАЈУ - 50% ПОПУСТА НА ЦЕНУ УЛАЗНИЦА ЗА ОБЕЛЕЖЕНЕ ПРЕДСТАВЕ

уторак 20.30 СЕКСУАЛНЕ НЕУРОЗЕ НАШИХ РОДИТЕЉА 50% драма Лукаса Берфуса 07		среда 20.30 МАЛИ БРАЧНИ ЗЛОЧИНИ / 50-та представа драма Ерика Е. Шмита 08		четвртак 20.30 ЗАГОНЕТНЕ ВАРИЈАЦИЈЕ / 15 година од премијере драма Ерика Е. Шмита 09		петак 20.30 ЖЕНСКИ ОРКЕСТАР комедија Жана Ануја 10	субота 14.00 XVII ФЕСТИВАЛ КОРЕОГРАФСКИХ МИНИЈАТУРА Удружење балетских уметника Србије СЕЛЕКЦИЈА ФИНАЛИСТА 11	
недеља 20.30 XVII ФЕСТИВАЛ КОРЕОГРАФСКИХ МИНИЈАТУРА Удружење балетских уметника Србије ТАКМИЧАРСКИ ПРОГРАМ 12	понедељак 20.30 ОЖАЛОШЋЕНА ПОРОДИЦА / Гостује Шабачко позориште комедија Бранислава Нушића 13	уторак 20.30 НЕСПОРАЗУМ 50% драма Алберта Кампија 14	среда 12.00 ПРОМОЦИЈА КЊИГЕ „ПОЗОРИШНИ РЕЧНИК“ Милована Здравковића, у издању Завода за уџбенике 15	среда 20.30 ОГВОЖЂЕНА 50% драма Горане Баланчевић 15	четвртак 20.30 ЗЛИ ДУСИ Т. М. Ригонат по роману Ф. М. Достојевског 16	петак 20.30 ОТВРАЧАЧ ЗА КОНЗЕРВЕ / Гостује Народен театар, Штип драма Виктора Лануа 17	субота 21.00 ЖЕНСКИ ОРКЕСТАР комедија Жана Ануја 18	недеља 12.00 ОГВОЖЂЕНА 50% драма Горане Баланчевић 19
недеља 20.30 ЗАГОНЕТНЕ ВАРИЈАЦИЈЕ драма Ерика Е. Шмита 19	понедељак 20.30 ГОВОРИТЕ ЛИ АУСТРАЛИЈСКИ? / Гостује Крушевачко позориште драма Угљеше Шјатинца 20	уторак 20.30 МИСИС ТОЛСТОЈ 50% драма Сергеја Коковкина 21	среда 20.30 ТЕЛО / Гостује Центар за културу Лазаревац / Гостује Крушевачко позориште драма Браниславе Илић 22	четвртак 20.30 ЖЕНИДБА комедија Николаја В. Гогоља 23	петак 20.00 ОПЕРСКО СТАСАВАЊЕ концерт Оперског студија Народног позоришта 24	субота 20.30 ИГРАЈУЋИ ЖРТВУ 50% комедија Владимира и Олега Пресњакова 25	недеља 20.30 ХЕДА ГАБЛЕР 50% драма Хенрика Ибзена 26	понедељак 20.30 ХЕДА ГАБЛЕР 50% драма Хенрика Ибзена 27
уторак 20.30 ВАЖНО ЈЕ ЗВАТИ СЕ ЕРНЕСТ комедија Оскара Вајлда 28		среда 20.30 ВАЖНО ЈЕ ЗВАТИ СЕ ЕРНЕСТ комедија Оскара Вајлда 29	четвртак 20.30 КОВАЧИ комедија Милоша Николића 30	петак 20.30 ДРЖАВНИ СЛУЖБЕНИЦИ 50% драма Роналда Харвуда 31	субота 20.30 ЛАЖА И ПАРАЛАЖА комедија Јована Стерије Поповића 01	недеља 21.00 ТЕСЛА ИЛИ ПРИЛАГОЂАВАЊЕ АНЂЕЛА / ОБНОВА драма Стевана Пешића 02	понедељак 20.30 ОГВОЖЂЕНА 50% драма Горане Баланчевић 03	уторак 20.30 ЖЕНСКИ ОРКЕСТАР комедија Жана Ануја 04

ДОГАЂАЛИ У МАЈУ

- 08.05. ЖИВОТ МОЛИЈЕРА, драма Михаила Булгакова, гостује Македонски народен театар, Скопље, Велика сцена
08.05. МАЛИ БРАЧНИ ЗЛОЧИНИ / 50-та представа, Сцена „Раша Плаовић“
09.05. ЗАГОНЕТНЕ ВАРИЈАЦИЈЕ / 15 година од премијере, Сцена „Раша Плаовић“
11. и 12.05. XVII ФЕСТИВАЛ КОРЕОГРАФСКИХ МИНИЈАТУРА, Удружење балетских уметника Србије, Сцена „Раша Плаовић“
11.05. СЕЛЕКЦИЈА ФИНАЛИСТА (улаз слободан), у 14 часова
12.05. ТАКМИЧАРСКИ ПРОГРАМ, у 20.30 часова
12.05. ПРОЛЕЋНИ ГЛАСОВИ, будуће наде Оперског Народног позоришта у Београду, у 20 часова, Велика сцена
13.05. ОЖАЛОШЋЕНА ПОРОДИЦА, комедија Бранислава Нушића, гостује Шабачко позориште, Сцена „Раша Плаовић“
14.05. ИЗБИРАЧИЦА / ПРЕМИЈЕРА, у копродукцији са Позориштем „Бора Станковић“ из Врање, комедија Косте Трифковића, Велика сцена
15.05. ПРОМОЦИЈА КЊИГЕ „ПОЗОРИШНИ РЕЧНИК“ Милована Здравковића у издању Завода за уџбенике, у 12 часова, Сцена „Раша Плаовић“
15.05. КОЛО ЉУБАВИ, свечани концерт поводом 65 година рада Националног ансамбла „Коло“, у 20 часова, Велика сцена
17.05. ОТВАРАЧ ЗА КОНЗЕРВЕ, комедија Виктора Лануа, гостује Народен театар, Штип, Сцена „Раша Плаовић“
19.05. СВЕЧАНА АКАДЕМИЈА ПРАВОСЛАВНОГ СПОРТСКОГ ДРУШТВА „СВЕТА СРБИЈА“, у 12 часова, Велика сцена
20.05. ГОВОРИТЕ ЛИ АУСТРАЛИЈСКИ? драма Угљеше Шјатинца, гостује Крушевачко позориште, Сцена „Раша Плаовић“
22.05. ТЕЛО, драма Браниславе Илић, гостује Центар за културу Лазаревац, Сцена „Раша Плаовић“
24.05. ОПЕРСКО СТАСАВАЊЕ, концерт Оперског студија „Борислав Поповић“ Народног позоришта, у 20 часова, Сцена „Раша Плаовић“
25.05. ОТВОРЕНА ВРАТА НАРОДНОГ ПОЗОРИШТА, у 12 часова
27.05. ДОДЕЛА ГОДИШЊИХ НАГРАДА „БЕОГРАДСКИ ПОБЕДНИК“, Привредне коморе Београд, Велика сцена
28.05. ПУТОВАЊЕ, Гостује Национални балет НДР Алжир, у оквиру Дана алжирске културе у Србији, Велика сцена
02.06. ОТВАРАЊЕ ИЗЛОЖБЕ „ТЕСЛА У БЕОГРАДУ 20. 6. 1892.“, изложба Музеја Николе Тесле, у 20.30 часова, фоаје Сцене „Раша Плаовић“
02.06. ТЕСЛА ИЛИ ПРИЛАГОЂАВАЊЕ АНЂЕЛА / ОБНОВА, драма Стевана Пешића, у 21 часова, Сцена „Раша Плаовић“

ГОСТОВАЊА У МАЈУ

- 18.05. АИДА | са гостима: диригент Иван Кожухаров, тенор Франческо Аниси, баритон Елза Фабиан – Виминацијум
20.05. ЛАЖА И ПАРАЛАЖА | Студентски град
22.05. ХЕНРИ IV | Нови сад
25.05. КОНСТАНТИН | Зрењанин
02.06. КОНСТАНТИН | Стеријино позорије, Нови Сад

Радно време благајне:
сваког дана од 11 до 15 и од 17 сати до почетка представе.
Недељом од 17 сати до почетка представе.

НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ ЗАДРЖАВА ПРАВО ИЗМЕНЕ РЕПЕРТОАРА

Телефон благајне: 2620-946

Телефон за групне посете: 2626-566

www.narodnpozoriste.rs

Издавачка делатност Народног позоришта у Београду

За издавача Дејан Савић, в. д. управника | Главни уредник Позоришних новина Жељко Хубач | Заменик главног уредника Јелица Стевановић | Редакција: Микојан Безбрадица, Милош Дујаковић, Бранкица Кнежевић, Вања Косанић | Сарадници: Милица Зајцев, Драган Стевовић, Марија Кнежевић, Ивана Стојковић | Техничка редакција: арт директор и графички дизајнер Јован Тарбук, графички дизајнер Јелена Ратковић | Коришћене фотографије архива Народног позоришта, МПУС и личних архива | Припрема и дизајн Народног позоришта у Београду | Народно позориште у Београду, Француска 3, 11000 Београд | Маркетинг 2622-180